

da monned päwad, kolm forda päwas, saab tehtud, siis saggedaste tulles abbi.

2) Monnikord aitab ka, kui happo piim ni palju saab kedetud, et agga paks ja weddel teineteisest hästi lahku löwad. Sedda paksu, kuida jo hästi jahtunud, saab lomale sisse anda.

3) Reinwarsti ja koirohto antakse ka lomale, ja se on ka wahhest heaks.

Woiw ehk selle tõbbe wasto muudki rohto woi ohto olla, mis minna ei tea.

Rinde alt wallo rohhi.

Ühhel norel naesterahwal olli monda aega rindus süddame kohtas kange wallo olnud, ja selle pärrast kül linna tohtred, ja Ma arstid ja solapuhhjad läbbikatsund, agga ei ialgi terwist, ei ka wallo wähhendamistki saanud. Hädda sundis tedda ikka peäle ühte ja teist katsuma. — Minnewal aastal olli ta monned aiad poleks leigatud sibbulad haige koha peäl piddanud, — ja ennä im-

met! haigus kaddus aega möda hopis ärra. Se innimenne ellab praego, sest haigust üsna terwe.

Kül nenda mitme rohho sees
On helde loja wäggi,
Mis saggest warjul meie ees,
Ehk mis jo head teggi. —
Sest tanna lojat, armas hing!
Kes häddas abbi leiad.
Et sibbulal kül kange wing,
Kui sedda poues hoiad;
Weel fibbedam on tõbbe waew.
Kes tunneb rindus wallo,
Kui kalendrist nüüd sedda loeb,
Ja armas on taal ello,
Se katsub, otsib, kust ta saab
Ja sibbulat peab rinde peäl.

Ei olle keik tõssi, mis innimenne
tõeks arwab.

Ühhel perremehhel olli ommas maias üks kammer, kus muud ei fainud, kui perre-